

د قرآن نور

اووه لسم جز - درس 165: سورة الأنبياء - آيات 24-47

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَم	اتَّخَذُوا	مِنْ دُونِهِ	آلِهَةً	قُلْ
اخذ	دون	آله	قول	
يا	هغوى جور كړل	د هغه نه سوا	نور معبودان	اووايه
هَاتُوا	بُرْهَانَكُمْ	هَذَا	ذِكْرُ	مَنْ
هَات	برهن		ذكر	
راوړئ	دليل خپل	دا	ذكر دى / نصيحت دى	څوك چه
مَعِيَ	وَذِكْرُ	مَنْ	قَبْلِي	بَلْ
	ذكر			
خما سره دى	او ذكر دى	څوك چه	خما نه مخكې وو	بلكه
أَكْثَرُهُمْ	لَا يَعْلَمُونَ	الْحَقِّ	فَهُمْ	مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾
كثر	علم	ح ق ق		عرض
اکثر د هغوى نه	نه هغوى پوهيږي	په حق	پس هغوى	مخ اړولو والا دى -

وَمَا	أَرْسَلْنَا	مِنْ قَبْلِكَ	مِنْ رَّسُولٍ	إِلَّا
او نه دى	ليږلې مونږ	سنا نه وړاند	څوك رسول	مگر
نُوحِي	إِلَيْهِ	أَنَّهُ	لَا	إِلَهَ
وحى				آله
مونږ وحى اوکړه	طرفته د هغه	چه بې شکه هغه	نشته	څوک اله
إِلَّا	أَنَا	فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾		
		ع ب د		
مگر	هم خه يم	پس عبادت کوئ خما -		

د قرآن نور

اووه لسم جز - درس 165: سورة الأنبياء - آيات 24-47

وَقَالُوا	أَتَّخَذَ	الرَّحْمَنُ	وَلَدًا	سُبْحَنَهُ
قول	اخذ	رحم	ولد	سبح
او هغوى او وئيل	جوړ كړې دے	رحمان	اولاد	پاك دے هغه
بَلْ	عِبَادُ	مُكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾		
	عبد	كرم		
بلكه	هغه بنديان دى	چاله چه عزت وركړې شوي دے -		

لَا يَسْبِقُونَهُ	بِالْقَوْلِ	وَهُمْ	بِأَمْرِهِ	يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾
سبق	قول		امر	عمل
نه هغوى مخكېن كېږي د هغه نه	په خبره كېن	او هغوى	د هغه په حكم	هغوى عمل كوي -

يَعْلَمُ	مَا	بَيْنَ أَيْدِيهِمْ	وَمَا	خَلْفَهُمْ
علم		بي ناي دي		خلف
هغه پوهيږي	څه چه	د هغوى نه وړاندې دى	او څه چه	د هغوى نه وروسته دى
وَلَا	يَشْفَعُونَ	إِلَّا	لِمَنْ	ارْتَضَىٰ
	شفع			رضو
او نه به	هغوى شفاعت كوي	مگر	د چا دپاره چه	هغه راضى شي
وَهُمْ	مَنْ خَشِيَته	مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾		
	خشي	شفق		
او هغوى	د هغه د ويري نه	ويريدو والا دى -		

وَمَنْ	يَقُلْ	مِنْهُمْ	إِنِّي	إِلَهُ
	قول			اله
او چه څوك	او وائى	له هغوى نه	بې شكه څه	اله يم
مَنْ دُونِهِ	فَذَلِكْ	نَجْزِيهِ	جَهَنَّمَ	

د قرآن نور

اووه لسم جز - درس 165: سورة الأنبياء - آيات 24-47

دون	پس دغه شان	چزي	د جهنم	-
د هغه نه سوا	نَجَزِي	مونږ بدله وركوؤ هغه له	الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾	
كَذَلِكَ	چزي	ظلم		
دغه شان	مونږ بدله وركوؤ	ظالمانو له -		

أَوَّلَم	يَر	الَّذِينَ	كَفَرُوا	أَنَّ	الْسمَوَاتِ
			كفر		سمو
آيا ولي نه	اوكتل	هغه خلقو چا چه	كفر او كړو	چه به شكه	آسمانونه
وَالْأَرْضَ	كَانَتَا	رَتَقَا	فَفَتَقْنَهُمَا	وَجَعَلْنَا	
ارض	كون	رتق	فاتق	جعل	
او زمكه	وو هغه دوانږه	ملاؤ شوى	نو جدا جدا كړل مونږ هغوى دوانږه	او جوړ كړل مونږ	
مِنَ الْمَاءِ	كُلَّ شَيْءٍ	حَيٍّ	أَفَلَا	يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾	
موه	شيء	حيي		آمن	
د اوبه نه	هر شى	ژوندى	آيا ولي نه	هغوى ايمان راوړى -	

وَجَعَلْنَا	فِي الْأَرْضِ	رَوَّسِي	أَنَّ	تَمِيدَ	بِهِمْ
جعل	ارض	رسو		ميد	
او جوړ كړى دى مونږ	په زمكه كښ	غرونه	چه	(نه) هغه اوخوزى	سره د هغوى
وَجَعَلْنَا	فِيهَا	فَجَّاجًا	سُبُلًا	لَعَلَّهُمْ	يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾
جعل		فجج	سبل		هدي
او جوړ كړى دى مونږ	په هغه كښ	پلنې / ارته	لارى	حكه چه هغوى	هغوى لاره بيا مومى

وَجَعَلْنَا	الْسمَاءَ	سَفَقَا	مَّحْفُوظًا ۝
جعل	سمو	سقف	حفظ
او جوړ كړو مونږ	آسمان	چت	محفوظه

د قرآن نور

اووه لسم جز - درس 165: سورة الأنبياء - آيات 24-47

وَهُمْ	عَنْ آيَاتِهَا	مُغْرَضُونَ ﴿٣٢﴾
	آيې	عرض
او هغوی	د هغه د نښو نه	مخ اړولو والا دی -

وَهُوَ	الَّذِي	خَلَقَ	الَّيْلَ	وَالنَّهَارَ	وَالشَّمْسَ
		خلق	لي ل	نهر	شمس
او هم هغه دی	چا چه	جوړه کړی ده	شپه	او ورځ	او نمر/لر
وَالْقَمَرَ ۖ	كُلُّ	فِي فَلَكٍ	يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾		
قمر	كل ل	فلک	س ب ح		
او سپوږمۍ	ټول	(په خپل) مدار کښ	هغوی کرځی -		

وَمَا	جَعَلْنَا	لِبَشَرٍ	مِّن قَبْلِكَ	الْخُلْدَ ۖ
	جعل	بشر	قبل	خلد
او نه دی	جوړ کړې مونږ	څوک انسان	د دې نه مخکې	د همیشې دپاره
أَفَإِن	مَّتَّ	فَهُمْ	الْخُلْدُونَ ﴿٣٤﴾	
	موت		خلد	
آیا بیا که چرې	ته وفات شه	نو هغوی به	همیشې اوسیدو والا وی -	

كُلُّ نَفْسٍ	ذَائِقَةُ	الْمَوْتِ ۖ	وَنَبْلُوكُم	بِالشَّرِّ
كل ل/انفس	ذوق	موت	بلو	شرر
هر نفس به	څکي ذائقه	د مرګ	او مونږ به ازمايو تاسو	سره د شر
وَالْخَيْرِ	فِتْنَةً ۖ	وَالْإِنَّا	تَرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾	
خي ر	فتن		رجع	
او سره د خير	د آزمائش دپاره	او هم ځمونږ طرفته به	تاسو واپس کړې شئ -	

د قرآن نور

اووہ لسم جز - درس 165: سورة الأنبياء - آیات 24-47

وَإِذَا	رَبَّكَ	الَّذِينَ	كَفَرُوا	إِنْ	يَتَّخِذُونَكَ
	رَای		کفر		اخذ
او چہ کلہ	اووینی تا	ہغوی چا چہ	کفر کرے دے	نہ	ہغوی کوی پہ تا پورے
إِلَّا	هَؤُلَاءِ	الَّذِينَ	يَذْكُرُ	ءَالِهَتِكُمْ	
	ہزا		ذکر	آلہ	
مکر	مراق	آیا دا دے	ہغہ چہ	ذکر کوی	ستاسو د الہانو
وَهُمْ	بِذِكْرِ	الرَّحْمَنِ	هُمْ	كَفَرُوا	﴿٣٦﴾
	ذکر	رحم		کفر	
حالانکہ ہغوی	د ذکر نہ	د رحمٰن	ہغوی	انکاری دی-	

خُلِقَ	الْإِنْسَانُ	مِنْ عَجَلٍ	سَأُورِيكُمْ	ءَايَاتِي	
خلق	انس	عجل	رَای	آی	
پیدا شوے دے	انسان	لہ تندئ نہ	دیر زربہ خہ او بنایم تاسو تہ	خپلی نبی	
فَلَا	تَسْتَغْجِلُونَ ﴿٣٧﴾				
	عجل				
پس مہ	تاسو د تلوار سرہ غواری خما نہ -				

وَيَقُولُونَ	مَتَى	هَٰذَا	الْوَعْدُ	إِنْ	كُنْتُمْ	صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾
قول			وعد		کون	صدق
او ہغوی وائی	کلہ بہ وی	دا	وعدہ	کہ چرے	یئ تاسو	ریشستینی -

لَوْ	يَعْلَمُ	الَّذِينَ	كَفَرُوا	حِينَ	لَا يَكْفُونَ
	علم		کفر	حی	کف
کہ چرے	پوہہ شی	ہغوی چا چہ	کفر کرے دے	ہغہ وخت چہ	نہ بہ شی ہغوی لری کولے
عَنْ وُجُوهِهِمْ	النَّارِ	وَلَا	عَنْ ظُهُورِهِمْ	وَلَا	
وجہ	نور		ظہر		
د خپلو مخونو نہ	اور	او نہ	د خپلو شاکانو نہ	او نہ بہ	

د قرآن نور

اووه لسم جز - درس 165: سورة الأنبياء - آيات 24-47

يُنصَرُونَ ﴿٣٩﴾	هُم
ن ص ر	
د هغوی مدد کیزی -	هغوی

فَلَا	فَتَبَّهَتْهُمْ	بَعْتَهُ	تَأْتِيهِمْ	بَلْ
	ب ه ت	ب ع ت	ا ت ي	
پس نه به	نو هغه به حیران کړی هغوی	ناساپه	هغه به راشی هغوی طرفته	بلکه
يُنظُرُونَ ﴿٤٠﴾	هُمْ	وَلَا	رَدَّهَا	يَسْتَطِيعُونَ
ن ظ ر			ر د د	ط و ع
هغوی له مهلت ورکړه کیزی -	هغوی	او نه به	د هغه د رد کولو	هغوی استطاعت لری

وَلَقَدْ	أَسْتَهْزِئَ	بِرُّسُلٍ	مِّن قَبْلِكَ	فَحَاقَ	بِالَّذِينَ
	ه ز ا	ر س ل	ق ب ل	ح ق ق	
او البته به شک	مزا شو د د	په رسولانو پور	د د نه وړاند	پس کړ کړل	هغوی چا چه
سَخِرُوا	مِنْهُمْ	مَا	كَانُوا	يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤١﴾	
س خ ر			ک و ن	ه ز ا	
خنداگانې کولې	د هغوی نه	هغه (عذاب)	وو هغوی	سره د هغه	هغوی خنداگانې کولې -

قُلْ	مَنْ	يَكْلُوْكُمْ	بِالْأَيْلِ	وَالنَّهَارِ	مِنَ الرَّحْمَنِ
ق و ل		ک ل ا	ل ي ل	ن ه ر	ر ح م
اووايه	څوک	حفاظت کوی ستاسو	په شپه کښ	او ورځ کښ	د رحمن نه
بَلْ	هُمْ	عَنْ ذِكْرِ	رَبِّهِمْ	مُعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾	
		ذ ک ر	ر ب ب	ع ر ض	
بلکه	هغوی	د ذکر نه	د خپل رب	اعراض کوی/مخ اړوی -	

د قرآن نور

اووه لسم جز - درس 165: سورة الأنبياء - آيات 24-47

أَمْ	لَهُمْ	ءَالِهَةٌ	تَمْنَعُهُمْ	مَنْ دُونَهُ
		آله	منع	دون
آيا	د هغوی دپاره	نور معبودان دی	چه هغوی بچ کوی هغوی	خمونږ نه سوا
لَا يَسْتَطِيعُونَ	نَصَرَ	أَنْفُسِهِمْ	وَلَا	هُمْ
طوع	نصر	نفس		
نه هغوی طاقت لری	د مدد	د خپلو ځانونو	اونه	هغوی
مَنْ	يُصْحَبُونَ ﴿٤٣﴾			
	صح ب			
خمونږ د طرفه	ملکرتیا کولې شی -			

بَلْ	مَتَّعْنَا	هَؤُلَاءِ	وَأَبَاءَهُمْ	حَتَّى
	متع		آبو	
بلکه	فائده ورکړه مونږ	هغوی له	او د هغوی پلار نیکه له	تردې چه
طَالَ	عَلَيْهِمْ	أَفَلَا	يَرَوْنَ	أَنَا
طول	عمر		رأي	
اوږد شو	په هغوی باند	عمر	هغوی کوری	چه بې شکه مونږ
نَأْتِي	الْأَرْضَ	نَنْقُصُهَا	مِنْ أَطْرَافِهَا ۖ	أَفَهُمْ
آتي	ارض	نقص	طرف	
مونږ راځو	زمکې ته	مونږ لنډوودا	د دې د طرفونو نه	آيا ولی هغوی
الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾				
غلب				

غالب راتلو والادی -

قُلْ	إِنَّمَا	أُنذِرُكُمْ	بِالْوَحْيِ ۚ	وَلَا	يَسْمَعُ
قول		نذر	وحي		سمع
اووايه	بې شکه	څه ویروم تاسو	سره د وحی	اونه	اوری

د قرآن نور

اووہ لسم جز - درس 165: سورة الأنبياء - آیات 24-47

الصُّمُّ	الدُّعَاءُ	إِذَا	مَا	يُنذِرُونَ ﴿٤٥﴾
ص م م	د ع و			ن ذ ر
کانرہ	بلنہ	چہ کلہ	ہم	ہغوی ویرولے کیڑی -

وَلَّيْنِ	مَسْتَهُمُ	نَفْحَةٌ	مَنْ عَذَابِ	رَبِّكَ
	م س س	ن ف ح	ع ذ ب	ر ب ب
او البتہ کہ چرے	اور سیزی ہغوی تہ	یوہ چپہ	د عذاب نہ	ستاد رب
لَيَقُولَنَّ	يَوِيلُنَا	إِنَّا	كُنَّا	ظَالِمِينَ ﴿٤٦﴾
ق و ل			ک و ن	ظ ل م
البتہ ہغوی بہ ضرور وائی	ہائے افسوس دے پہ مونز بانڈ	بے شکہ مونز	ہم وو مونز	ظالمان -

وَنَضْعُ	الْمَوَازِينَ	الْقِسْطَ	لَيَوْمِ	الْقِيَمَةِ
و ض ع	و ز ن	ق س ط	ی و م	ق و م
او مونز بہ کیڑو	تلہ	د انصاف	پہ ورخ	د قیامت
فَلَا	تُظْلَمُ	نَفْسُ	وَأَنْ	كَانَ
	ظ ل م	ن ف س		ک و ن
نہ نہ بہ	ظلم کیڑی	پہ یو نفس	او کہ چرے	وی ہغہ
مِثْقَالَ	حَبَّةِ	مَنْ خَرَدَلٍ	أَتَيْنَا	بِهَا
ث ق ل	ح ب ب	خ ر د ل	ا ت ی	
برابر	د یوے دانے	د شر شمو	مونز بہ را او رو	ہغہ
وَكَفَى	بِنَا	حَسِيبِينَ ﴿٤٧﴾		
ک ف ی		ح س ب		
او کافی یو	مونز	حساب اخستو والا -		